

(348) — Στέφανος τῆς Ἀειπαρθένου, ἤτοι Θεοτοκάριον νέον, ποικίλον καὶ ὠραιότατον Ὀκτώηχον, περιέχον ἐξήκοντα δύο κανόνας πρὸς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, μελουργηθέντας ὑπὸ εικοσιδύο ἱερῶν καὶ θεσπεσίων μελωδῶν· ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Ὁρους χειρογράφων βίβλων μετὰ σπουδῆς καὶ πόνων πολλῶν συναχθεὶς, καὶ μετ' ἐπιμελείας διορθωθὲν παρὰ Νικοδήμου μοναχοῦ τοῦ Ναξίου· καὶ νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθὲν διὰ δαπάνης φιλοχρίστου τινός, εἰς δόξαν τῆς Θεοτόκου, καὶ εἰς κοινὴν ἀπάντων τῶν τῆς Θεοτόκου εὐλαβῶν ἐραστῶν ὠφέλειαν. ἀφῆς· Ἐνετίησι 1796. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ ποτε Δημητρίου Θεοδοσίου νῦν δὲ Πάνου Θεοδοσίου. εἰς 4^{ον}.

(349) — Ἑρμηνεία τοῦ Θείου καὶ ἱεροῦ μεγάλου Κανόνος τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου, ἐρμηνευθέντος θεῖω ἑλέει παρὰ τοῦ ταπεινοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας Ἰωάννου τοῦ ἐκ τῆς Λίνδου. Τόμος Α'. περιέχον τὴν πρώτην, δευτέραν τε καὶ τρίτην ᾠδὴν, καὶ νῦν πρῶτον ἐκδοθεὶς εἰς κοινὴν τῶν Ὀρθοδόξων ὠφέλειαν. Βιέννη. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ἀφῆς· 1796. Παρὰ Μαρκίδων Πούλιου. εἰς 4^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Δὲν ἔτυχε νὰ λάβω ἀπὸ χεῖρας τὸν Β'. τόμον, καὶ ἐπομένως εἰκάζω ὅτι ὁ τόμος οὗτος δὲν ἐξῆδότη.

(350) — Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος τοῦ Θαυματουργοῦ. Ἡ τὸ πρῶτον μὲν εἰς φῶς φανεῖσα ἐπὶ τοῦ αἰοιδίμου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας, κυρίου κυρίου Ἰωάννου Σκαρλάτου Γκίκα Βοεβόδα· τὰ νῦν τὸ τρίτον ἐκδίδεται εἰς τύπον δαπάνη καὶ ἀναλώμασι τοῦ εὐγενεστάτου ἄρχοντος κυρίου Ἰωάννου Φλωρέσκουλου μεγάλου Βορνίκου τῆς Βλαχίας· προστεθέντων ἐν αὐτῇ τῶν τροπαρίων τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, τοῦ Παρακλητικοῦ κανόνος τοῦ ἐν ἁγίοις πα-